

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 215.728 van 13 oktober 2011
in de zaak A. 191.421/VII-37.323.**

In zake :
1. Rob CLAESSENS
2. Jozef GOORMANS
3. Jean MEULENHOF
4. Luc OLIESLAEGERS
5. Els PUTSEYS
6. Patrick VAN GELDER
7. Jean VAN PRAET
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Michael Faure en Katrien Crauwels
kantoor houdend te 2600 Berchem
Fruithoflaan 124, bus 14
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de DEPUTATIE VAN DE PROVINCIE ANTWERPEN

Tussenkomen partij :
de NV QUALITY CARWASH
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Dirk Abbeloos
kantoor houdend te 9200 Dendermonde
Noordlaan 82-84
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 12 februari 2009, strekt tot de nietigverklaring van het besluit van de deputatie van de provincie Antwerpen van 9 oktober 2008 waarbij het beroep ingediend tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Borsbeek van 22 mei 2008, houdende de weigering van een milieuvergunning aan de NV Quality Carwash voor het uitbaten van een carwash, gelegen aan de Frans Beirenslaan 129 te

Borsbeek, gegrond wordt verklaard, de beroepen beslissing wordt opgeheven en de gevraagde milieuvergunning wordt verleend.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 193.624 van 28 mei 2009 is de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verworpen.

De verzoekende partijen hebben een verzoekschrift tot voortzetting van de rechtspleging ingediend.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partijen hebben een memorie van wederantwoord ingediend.

De tussenkommende partij heeft een verzoekschrift tot tussenkomst ingediend. De tussenkomst is toegestaan bij beschikking van 3 juli 2009. De tussenkommende partij heeft een memorie ingediend.

Eerste auditeur Peter Provoost heeft een verslag opgesteld.

De verwerende partij en de tussenkommende partij hebben een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De verzoekende partijen hebben een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 22 september 2011.

Staatsraad Peter Sourbron heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Filip Vincke, die loco advocaat Katrien Crauwels verschijnt voor de verzoekende partijen, bestuurssecretaris Mark Michiels, die

verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Patrick Vandendael, die loco advocaat Dirk Abbeloos verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Peter Provoost heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De betwisting betreft de exploitatie van een inrichting voor het wassen van wagens, die zou worden geëxploiteerd op een terrein aan de Frans Beirenslaan in Borsbeek. Het gaat om een terrein dat volgens het gewestplan Antwerpen, vastgesteld bij koninklijk besluit van 3 oktober 1979, gelegen is in woongebied, evenals in een "zone voor aaneengesloten bebouwing : strook voor hoofdgebouwen en strook voor binnenplaatsen en tuinen" volgens een goedgekeurd Bijzonder Plan van Aanleg (hierna : BPA).

De verzoekende partijen wonen allen in de onmiddellijke omgeving van de inrichting, aan de achterzijde ervan of zijdelings achteraan.

Er werd in 2006 reeds een milieuvergunningsaanvraag ingediend. Die aanvraag leidde tot een weigering vanwege het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Borsbeek, beslist op 1 december 2006.

3.2. Op 25 februari 2008 wordt bij de gemeente een nieuwe en gewijzigde milieuvergunningsaanvraag ingediend, na overleg met een aantal stedenbouwkundige ambtenaren. Bij de aanvraag wordt een geluidsstudie gevoegd, die concludeert dat voor de woningen aan de achterzijde van de

inrichting de normen van het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne (hierna : Vlarem II) kunnen worden gerespecteerd, maar dat voor de woningen aan de voorzijde bijkomende maatregelen nodig zijn om de normen te kunnen respecteren.

3.3. Tijdens het openbaar onderzoek worden 27 bezwaarschriften ingediend.

3.4. Op 22 mei 2008 weigert het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Borsbeek de gevraagde vergunning.

3.5. De aanvrager dient met een brief van 18 juni 2008 een administratief beroep in en voegt een nieuwe geluidsstudie bij het dossier, met voorstellen ter sanering van de eerder ingeschatte geluidshinder. Volgens de studie kan de geluidsimmissie voor de dichtst gelegen woningen achteraan de inrichting daardoor beperkt blijven tot 37 dB(A); voor de woningen aan de voorzijde wordt een immissie verwacht van 43 tot 48 dB(A). De normen van Vlarem II zouden daardoor worden gerespecteerd.

3.6. De volgende adviezen worden verleend :

- de afdeling Milieuvergunningen adviseert ongunstig;
- het agentschap Ruimtelijke Ordening adviseert gunstig;
- de Provinciale Milieuvergunningscommissie adviseert gunstig en stelt voor om bij wege van bijzondere vergunningsvoorwaarde de exploitatie-uren enigszins te beperken en het uitvoeren van een akoestisch onderzoek op te leggen, binnen zes maanden na het starten van de exploitatie.

3.7. Op 9 oktober 2008 wordt dan het bestreden besluit genomen : de gevraagde vergunning wordt verleend voor een termijn van twintig jaar, mits de door de Provinciale Milieuvergunningscommissie voorgestelde bijzondere vergunningsvoorwaarden worden opgelegd. Het besluit verwijst naar de

ingewonnen adviezen en overweegt voorts :

"Gelet op de ligging van de inrichting in een gebied van het gewestplan Antwerpen, waarvoor volgende voorschriften van toepassing zijn: woongebied;

Gelet op de ligging van de inrichting in het bijzonder plan van aanleg nummer 3 Exterlaarveld, goedgekeurd bij KB van 19 december 1968; op het feit dat dit BPA de aangevraagde werken in een zone voor aaneengesloten bebouwing situeert: strook voor hoofdgebouwen en strook voor binnenplaatsen en tuinen;

Overwegende dat gesteld kan worden dat de exploitatie van de inrichting, die het voorwerp van de voormelde milieuvergunningaanvraag uitmaakt, verenigbaar is met voormelde ruimtelijke en stedenbouwkundige voorschriften;

Overwegende dat de norm met betrekking tot geluidshinder op 45 dB(A) vastgesteld is en uit de gevoerde saneringsstudie wel degelijk blijkt dat de exploitant hieraan voldoet; dat daarenboven nog een aantal strikte bijzondere voorwaarden (o.a. met betrekking tot de openingsuren) worden opgelegd, zodat ook het argument met betrekking tot de te uitgebreide openingsuren geen grond heeft; dat over deze twee bezwaren hoe dan ook het standpunt van de PMVC kan worden gevolgd;

Overwegende dat voor het bezwaar over de grootte van het bedrijf wordt verwezen naar het advies van de ARO; dat de aanvraag immers in een gebied waarvoor een BPA nr. 3 Exterlaarveld werd opgemaakt, goedgekeurd bij KB van 19 december 1968; dat de aangevraagde werken zich situeren in een zone voor aaneengesloten bebouwing: een strook voor hoofdgebouwen en een strook voor binnenplaatsen en tuinen; dat de aanvraag principieel in overeenstemming is met het geldende plan;

Overwegende dat daarenboven op 16 juli 2008 door het schepencollege een stedenbouwkundige vergunning werd verleend voor de afbraak van de bebouwing, het bouwen van een autowasstraat met wasboxen en stofzuiginstallatie onder bepaalde voorwaarden; dat het afleveren van een bouwvergunning impliceert dat de grootte van het bedrijf hoe dan ook werd afgewogen;

Overwegende dat aangaande het bezwaar over de verkeershinder dient te worden opgemerkt dat de carwash gelegen is aan een drukke weg en zowel het in- en uitrijden aan de grote baan voorzien is; dat daarenboven veel ruimte voorzien is voor inrijdende wagens; dat er immers 50 wagens op het eigen terrein kunnen staan wat overeenkomt met een wachttijd van 1 uur; dat er bovendien vele grote winkels gevestigd zijn langs deze baan, zodat klanten van deze winkels die tevens de carwash bezoeken geen extra verkeer veroorzaken; dat ook dit argument als niet gegrond dient te worden beschouwd;

Overwegende dat het bezwaar over de geurhinder wordt weerlegd door het feit dat er geen ventilatie van lucht naar de achterkant is; dat uit de gegevens van het dossier tevens blijkt dat de producten bedoeld zijn om als een waterige oplossing (zeer sterk verdund) gebruikt te worden zodat de hinder minimaal is;

Overwegende dat ook het bezwaar over de gezondheidsrisico's door dampen ongegrond is omdat producten worden gebruikt die speciaal ontwikkeld zijn

voor toepassing in een carwash; dat, zoals opgemerkt door de AMV, de verwarming gebeurt met een hoogrendementsgasketel zodat luchtmissies beperkt zijn, mits een goede afstelling;

Overwegende dat met betrekking tot de vraag naar de reële capaciteit verwezen kan worden naar het standpunt van het college, wat zelf stelt dat het opgegeven gemiddelde van 500 wagens per dag een hanteerbaar gemiddelde betreft; dat ook voor de bezwaren met betrekking tot de invloed op plantengroei en het gevaar voor bodemvervuiling het standpunt van het college kan bijgetreden worden dat stelt dat gezien de aard van de gebruikte producten deze bezwaren niet relevant zijn;

Overwegende dat de AMV ter zitting van de PMVC bevestigt dat een norm van 45 dB(A) gehanteerd moet worden; dat uit de saneringsstudie blijkt dat de exploitatie aan de geluidsnormen kan voldoen en dat aan de achterzijde slechts 30 dB(A) verwacht wordt; dat tevens rekening dient gehouden te worden met het reeds aanwezige achtergrondgeluid op straat;

Overwegende dat het advies van de PMVC derhalve in aanmerking kan worden genomen; dat het tevens opportuun wordt geacht dat een akoestisch onderzoek wordt opgelegd na ingebruikneming van de exploitatie en dat de openingsuren worden opgelegd in een bijzondere voorwaarde, zoals voorgesteld door de PMVC; dat het raadzaam wordt geacht dat het akoestisch onderzoek tevens ter informatie wordt bezorgd aan de AMI, aangezien deze belast is met het toezicht over de inrichtingen van klasse 2 en klasse 3;

Overwegende dat voor de elementen aangebracht door de beroeper, gehoord door de PMVC, verwezen wordt naar het advies van de PMVC, zoals hierboven weergegeven;

Overwegende dat uit de toepassing van de in artikel 3 §1 van het besluit van de Vlaamse Regering van 20 juli 2006 vermelde beoordelingsschema's blijkt dat de gevraagde activiteiten van die aard zijn dat ze niet relevant zijn voor wat betreft invloed op het watersysteem; dat derhalve de aanvraag voldoet aan de in artikel 5 opgesomde doelstellingen van het decreet integraal waterbeleid van 18 juli 2003;

Overwegende dat gesteld kan worden dat de risico's voor de externe veiligheid, de hinder, de effecten op het leefmilieu, op de wateren, op de natuur en op de mens buiten de inrichting veroorzaakt door de gevraagde exploitatie mits naleving van de in onderhavig besluit opgelegde milieuvergunningsvoorwaarden tot een aanvaardbaar niveau kunnen worden beperkt;

Overwegende dat er bijgevolg aanleiding toe bestaat het ingediende beroep gegrond te verklaren, het bestreden collegebesluit dd. 22 mei 2008 op te heffen en de gevraagde vergunning volledig toe te staan voor een termijn van 20 jaar".

IV. Onderzoek van het vierde middel

Standpunt van de partijen

4. In een vierde middel roepen de verzoekende partijen de schending in van de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan en het BPA en van de artikelen 2, § 1, en 43, § 7 en volgende, van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (hierna : coördinatiedecreet).

Zij betogen het volgende :

"Zoals reeds werd aangehaald onder het eerste middel is de overheid die moet oordelen over de milieuvergunningsaanvraag gehouden om de voorschriften van de geldende plannen van aanleg in acht te nemen en moet zij de vergunning weigeren indien de aanvraag of de exploitatie in strijd is met de geldende voorschriften.

Het gebied waar de exploitatie is gevestigd is gelegen in een woongebied dat bestemd is voor wonen, alsmede voor handel, dienstambacht en kleinbedrijf voor zover deze taken om redenen van ruimtelijke ordening niet in een daartoe aangewezen gebied moeten worden afgezonderd en voor zover ze verenigbaar zijn met de onmiddellijke omgeving.

Een kleinbedrijf wordt omschreven als 'een bedrijf op kleine schaal waarvan het bestaan of de werking, uit het oogpunt van rust en hygiëne, geen abnormale hinder veroorzaakt voor de omgeving'. Dat de exploitatie aan deze voorwaarden voldoet, werd niet vastgesteld door de bestreden beslissing zodat om die reden alleen al, de geplande inrichting niet in overeenstemming is met de ruimtelijke voorschriften.

Bovendien volgt uit de voorschriften van het BPA 3-Exterlaerveld dat de strook voor binnenplaatsen en tuinen slechts activiteiten toelaat die geen hinder meebrengen voor de onmiddellijke omgeving. Welnu, deze omschrijving in het BPA laat derhalve niet toe dat in de bewuste strook, die trouwens aan de achterzijde grenst aan de tuinen van de woningen van de Mertensstraat en de Wenigerst(r)aat, milieuvergunningsplichtige activiteiten worden uitgeoefend.

Wanneer immers een exploitatie voorkomt op de lijst van de hinderlijke inrichtingen, dan volgt daaruit per definitie dat deze activiteit als hinderlijk moet worden beschouwd. De vergunning die de overheid aflevert doet geen afbreuk aan het hinderlijk karakter van de inrichting, maar strekt ertoe de hinder die wordt veroorzaakt tot een aanvaardbaar niveau te beperken.

De omschrijving in het BPA laat derhalve niet toe dat in de strook voor binnenplaatsen en tuinen als hinderlijk ingedeelde inrichtingen worden geëxploiteerd.

Ook de voorwaarden van artikel 43 van het Decreet van 22 oktober 1996

zijn in casu niet vervuld, zodat ook op dit punt de bestreden beslissing de in het vierde middel aangehaalde bepalingen schendt".

5. De verwerende partij antwoordt dat de aanvraag, zoals wordt aangegeven in het gunstig advies van het agentschap Ruimtelijke Ordening, principieel in overeenstemming is met het geldende gewestplan en met het BPA nr. 3 Exterlaarveld, goedgekeurd bij koninklijk besluit van 19 december 1968. Voorts wijst zij er op dat, conform vaste rechtspraak van de Raad van State, het bestuur een advies tot het zijne mag maken wanneer dit op een grondige, objectieve en functiegerichte wijze werd opgesteld. Tot slot benadrukt de verwerende partij dat het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Borsbeek op 16 juli 2008 een stedenbouwkundige vergunning heeft verleend voor de afbraak van de bebouwing, het bouwen van een autowasstraat met wasboxen en stofzuiginstallatie, zodat "hier duidelijk is dat er zich stedenbouwkundig geen enkel probleem stelt".

6. In hun memorie van wederantwoord dupliceren de verzoekende partijen dat bij het beoordelen van een milieuvergunningsaanvraag de verenigbaarheid met de onmiddellijke omgeving en de planbestemming onderzocht dient te worden, rekening houdend met de aard en de omvang van het bedrijf.

7. De tussenkomende partij laat het volgende gelden :

"De aanvraag is volgens het gewestplan Antwerpen gelegen in woongebied. Woongebieden zijn bestemd voor wonen, alsmede voor handel, dienstverlening, ambacht en kleinbedrijf voor zover deze taken van bedrijf om redenen van goede ruimtelijke ordening niet in een daartoe aangewezen gebied moeten worden afgezonderd.

De aanvraag ligt in een gebied waarvoor een BPA nr. 3 Exterlaarveld werd opgemaakt, goedgekeurd bij koninklijk besluit dd. 19 december 1968.

Dit BPA situeert de aangevraagde werken in een zone voor aaneengesloten bebouwing: strook voor hoofdgebouwen en strook voor binnenplaatsen en tuinen. Aangezien geen tegenstrijd bestaat tussen de bepalingen en voorschriften van die verschillende plannen van aanleg, wordt hier geoordeeld op basis van het voor het goed meest specifieke aanlegplan, te weten het bijzonder plan van aanleg. De aanvraag is principieel in overeenstemming met het geldende plan.

De milieuwetgeving en de Vlaremwetgeving in het bijzonder is van

toepassing op als hinderlijk ingedeelde inrichting. Artikel 3 van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning bepaalt dat de inrichtingen die hinderlijk worden geacht voor de mens en het leefmilieu in drie klassen worden ingedeeld afhankelijk van de aard en de belangrijkheid van de daaraan verbonden milieueffecten.

Hieruit volgt per definitie dat elke vergunnings- of meldingsplichtige activiteit per definitie door de milieuwetten wordt bestempeld als hinderlijk. Hieronder verstaat men ook restaurants, winkels, vrije beroepen, overheidsgebouwen... Hoewel deze exploitaties als hinderlijk beschouwd worden, veroorzaken ze niet per definitie hinder, die het aanvaardbare zou te boven gaan.

Het BPA nr. 3 Exterlaarveld situeert de aangevraagde handelingen in een zone voor aaneengesloten bebouwing: strook voor hoofdgebouwen en strook voor binnenplaats en tuinen. Tussenkomen de partij leest op geen enkele plaats dat aflevering van een milieuvergunning voor haar exploitatie op basis van deze bepalingen niet geoorloofd zou zijn.

Ze verwijst hierbij naar:

- de gunstige principiële beslissing van het college van burgemeester en schepenen dd. 18 mei 2006
- het verlenen van de bouwvergunning dd. 16 juli 2006, waartegen verzoekers geen beroep hebben aangetekend
- het gunstige advies van de gewestelijk stedenbouwkundige ambtenaar in het kader van de behandeling in beroep bij de Provinciale Milieuvergunningscommissie dd. 5 augustus 2008".

Beoordeling

8. Krachtens artikel 2, § 1, van het coördinatiedecreet is de overheid die moet beschikken over een milieuvergunningsaanvraag ertoe gehouden de voorschriften van de geldende plannen van aanleg in acht te nemen, wat onder meer inhoudt dat zij de vergunning moet weigeren als de inrichting niet past in de bindende voorzieningen van het plan. De omstandigheid dat reeds een stedenbouwkundige vergunning werd verleend voor de gebouwen waarin de exploitatie zal worden ondergebracht, tast het algemeen verordenend karakter van de planvoorschriften niet aan. Aldus dient ook in het kader van de beoordeling van een milieuvergunningsaanvraag, de geplande exploitatie voorwerp te zijn van een toetsing aan de geldende stedenbouwkundige voorschriften.

Luidens het bestreden besluit is de vergunde carwash gelegen op percelen die volgens het gewestplan Antwerpen, vastgesteld bij koninklijk besluit

van 3 oktober 1979, bestemd zijn tot woongebied. De betrokken percelen zijn tevens gesitueerd binnen het beheersingsgebied van het BPA nr. 3 Exterlaarveld, goedgekeurd bij koninklijk besluit van 19 december 1968, dat ter plaatse voorziet in een zone voor "aaneengesloten bebouwing : strook voor hoofdgebouwen en een strook voor binnenplaatsen en tuinen". De voorschriften van bedoeld BPA zijn niet onbestaanbaar met de door het latere gewestplan aan het betrokken gebied gegeven bestemming van woongebied. Het BPA geldt derhalve als verdere concretisering van de ordening van het woongebied.

In de bestreden beslissing wordt besloten tot de verenigbaarheid van de inrichting met de toepasselijke ruimtelijke en stedenbouwkundige voorschriften. Met betrekking tot de toetsing aan de voorschriften van het BPA bevat het bestreden besluit de volgende motieven :

"Overwegende dat voor het bezwaar over de grootte van het bedrijf wordt verwezen naar het advies van de ARO; dat de aanvraag immers in een gebied (sic) waarvoor een BPA nr. 3 Exterlaarveld werd opgemaakt, goedgekeurd bij KB van 19 december 1968; dat de aangevraagde werken zich situeren in een zone voor aaneengesloten bebouwing : een strook voor hoofdgebouwen en een strook voor binnenplaatsen en tuinen; dat de aanvraag principieel in overeenstemming is met het geldende plan;

Overwegende dat daarenboven op 16 juli 2008 door het schepencollege een stedenbouwkundige vergunning werd verleend voor de afbraak van de bebouwing, het bouwen van een autowasstraat met wasboxen en stofzuiginstallatie onder bepaalde voorwaarden; dat het afleveren van een bouwvergunning impliceert dat de grootte van het bedrijf hoe dan ook werd afgewogen".

Uit de stedenbouwkundige vergunning voor de afbraak van de bestaande bebouwing en het bouwen van een autowasstraat met wasboxen en stofzuiginstallatie, verleend bij besluit van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Borsbeek van 16 juli 2008, blijkt dat de carwash opgericht wordt in de zone voor binnenplaatsen en tuinen van het BPA. De verwerende partij noch de tussenkomende partij betwisten zulks. Deze zone is volgens de voorschriften van het BPA bestemd voor "bijgebouwen" met als functie "bergplaatsen, hokken of werkplaatsen voor kleinbedrijf". De met het bestreden besluit vergunde inrichting voor het wassen van 500 wagens per dag, omvattende

een transformator van 400 kVA, schroefcompressoren met de bijhorende opslag van 3.000 liter detergenten en lozing van bedrijfs- en huishoudelijk afvalwater, vormt geen "bijgebouw" van de in de strook voor hoofdgebouwen gelegen kopwoningen met kantoor- en onthaalfuncties. Bovendien kan de vergunde carwash door zijn aard en omvang niet beschouwd worden als een kleinbedrijf volgens de begripsomschrijving van het BPA. Het betreft in redelijkheid immers geen bedrijf "op kleine schaal". Bijgevolg is ook niet voldaan aan de beperkende voorwaarde van het BPA waarin gesteld wordt dat "het bestaan of de werking, uit oogpunt van rust en hygiëne, geen abnormale hinder veroorzaakt voor de omgeving". Daaromtrent staat in de stedenbouwkundige vergunning overigens te lezen dat het BPA nr. 3 Extelaarveld "initieel (...) de bedoeling (had) om in de strook voor binnenplaatsen en tuinen slechts activiteiten toe te laten die geen hinder voor de onmiddellijke omgeving met zich meebrengen".

Om voormelde redenen heeft de verwerende partij door het verlenen van de bestreden milieuvergunning de dwingende voorschriften van het BPA nr. 3 Exterlaarveld miskend.

Het middel is gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt het besluit van de deputatie van de provincie Antwerpen van 9 oktober 2008 waarbij het beroep ingediend tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Borsbeek van 22 mei 2008, houdende de weigering van een milieuvergunning aan de NV Quality Carwash voor het uitbaten van een carwash, gelegen aan de Frans Beirenslaan 129 te Borsbeek, gegrond wordt verklaard, de beroepen beslissing wordt opgeheven en de gevraagde milieuvergunning wordt verleend.

2. Dit arrest dient bij uittreksel te worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

3. Het Vlaamse Gewest wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing en van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 2.450 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van dertien oktober tweeduizend en elf, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Luc Hellin,	kamervoorzitter,
Eric Brewaeys,	staatsraad,
Peter Sourbron,	staatsraad,
bijgestaan door	
Elisabeth Impens,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Elisabeth Impens

Luc Hellin